

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 10/2026
24.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у поступку за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела према окривљеном АА и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног адвоката Марка Јанковића, адвоката Далибора Катанчевића и адвоката Бранислава Поповца, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1. бр. 13/23 од 20.12.2024. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж-По1-Тои 5/25 од 24.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Марка Јанковића, адвоката Далибора Катанчевића и адвоката Бранислава Поповца, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1. бр. 13/23 од 20.12.2024. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж-По1-Тои 5/25 од 24.10.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1. бр. 13/23 од 20.12.2024. године, у ставу I изреке решења, делимично је усвојен захтев јавног Тужилаштва за организовани криминал ОИК. С. бр. 21/09 од 06.04.2023. године па је трајно одузета имовина проистекла из кривичног дела од окривљеног АА, од трећег лица, власника ББ, трећег лица, власника ВВ, трећег лица, власника ГГ, трећег лица, власника ДД, трећег лица, власника ЂЂ, трећег лица, власника ЕЕ, трећег лица, власника ЖЖ, трећег лица, власника ЗЗ, трећег лица, власника ИИ раније ..., а све како је то ближе наведено у ставу I изреке решења, док је у ставу II изреке решења, одбијен као неоснован захтев Јавног тужилаштва за организовани криминал ОИК. С. бр. 21/09 од 06.04.2023. године у делу у коме је предложено да се од окривљеног АА трајно одузме имовина ближе наведена у ставу II изреке решења, као и од трећег лица ВВ имовина наведена у ставу II изреке решења.

Првим ставом изреке решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж-По1-Тои 5/25 од 24.10.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе

пуномоћника осуђеног АА и трећих лица: ДД, ВВ (осим у делу који се односи на одузимање гараже број .. у улици ... број .. на Новом Београду, површине 22,67м², која се налази у згради у улици ... број .., уписана у лист непокретности број .. КО Нови Београд, катастарска парцела .. КО Нови Београд, описана под ставом I изреке побијаног решења), ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ББ, адвоката Далибора Катанчевића и адвоката Бранислава Поповца, адвоката Марка Јанковића, адвоката Милоша Муцића, адвоката Уроша Тешмановића, у односу на став I изреке решења и у целости жалба јавног тужиоца Тужилаштва за организовани криминал у односу на став II изреке решења изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-ПоI. бр. 13/23 од 20.12.2024. године, док је у другом ставу уважена жалба пуномоћника трећег лица ИИ, адвоката Милоша Муцића и адвоката Александра Милићевића, жалбе пуномоћника трећег лица ГГ и трећег лица ЂЂ у целости и пуномоћника трећег лица ВВ(у делу који се односи на одузимање гараже у улици ... број .., на Новом Београду, површине 22,67м² која се налази у згради у улици ... број .., уписане у лист непокретности број .. КО Нови Београд, катастарска парцела .. КО Нови Београд, уписана под ставом I изреке побијаног решења), адвоката Марка Јанковића, адвоката Далибора Катанчевића и адвоката Бранислава Поповца, и решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-ПоI. бр. 13/23 од 20.12.2024. године укинута и у овом делу предмет упућен првостепеном суду на поновно одузимање.

Браниоци окривљеног АА, адвокат Марко Јанковић, адвокат Далибор Катанчевић и адвокат Бранислав Поповац поднели су захтев за заштиту законитости против првостепеног решења и другостепеног решења у делу у коме су одбијене жалбе пуномоћника, због повреде закона из члана 441. став 3. Законика о кривичном поступку, члана 438. став 1. тачка 4) и члана 439. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и другостепено решење преиначи или укине у делу у коме су одбијене жалбе пуномоћника „ и/или одлуку која је претходила доношењу ове одлуке, решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-ПоI. бр. 13/23 од 20.12.2024. године“.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног је недозвољен.

Браниоци окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводе да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 3. ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања овако означене повреде браниоци наводе да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 68. ЗКП, сходно којој је окривљени имао право да испитује сведоке оптужбе и да захтева да се под истим условима као и сведоци оптужбе испитају сведоци одбране, као и члан 16. ЗКП, који прописује да суд са једнаком пажњом цени доказе који терете или иду у корист

окривљеног. Поред тога, браниоци у поднетом захтеву наводе да су побијана решења донета иако не постоје подаци о приходима окривљеног, да су нејасни разлози у погледу закључка да је имовина фирме одвојена од имовине власника и закључак суда да је уговор о позајмици између АА и ЈЈ фиктиван, с обзиром да је окривљени већ приходовао одређену суму од продаје привредног друштва „Штампа“, указујући на чињеницу да је приход од продаје знатно већи од вредности имовине, занемарујући и чињеницу да је порески систем установљен тек 2003. године усвајањем Закона о пореском поступку и пореској администрацији, када је, сходно тада важећем члану 186. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, окривљени пријавио непокретну и покретну имовину, коју је стекао закључно са 01.01.2003. године, а ради се о имовини чија вредност прелази 20.000.000,00 динара и у коју имовину управо улазе непокретности које су предмет одузимања у овом поступку, а којим свим наводима браниоци суштински указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Браниоци у поднетом захтеву наводе да је побијаним решењима учињена и повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, међутим, приликом образлагања овако истакнуте повреде браниоци наводе да је судија Снежана Јовановић морала бити изузета од поступања у овом предмету, с обзиром да је иста у првостепенем поступку стекла предубеђење и поступала у односу на исте чињенице, идентично лице, идентичну имовину и разлоге за одузимање имовине који су предмет и овог поступка за трајно одузимање имовине, где је поново поступала као члан другостепеног већа, а којим наводима суштински браниоци указују на учињену повреду закона из члана 37. став 2. ЗКП, односно оспоравају непристрасност судије приликом учествовања у доношењу одлуке већа.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, којом су прописани разлози због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 16. ЗКП, члана 37. став 2. ЗКП, члана 68. ЗКП и члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног у овим деловима оценио као недозвољен.

У ставу три поднетог захтева браниоци наводе да нижестепена решења побијају и у односу на повреду закона из члана 439. став 2. ЗКП и члана 441. став 3. ЗКП, у делу који се односи на трајно одузимање имовине од власника трећих лица.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, а ставом 3. истог члана, прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

У конкретном случају, захтев за заштиту законитости браниоци су поднели као пуномоћници трећих лица, на шта у смислу цитиране законске одредбе члана 483. став 1. ЗКП нису овлашћени, па Врховни суд налази да је захтев за заштиту законитости у овом делу недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**